

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **S. spol. s r. o.**, B. X. S., zastúpený advokátkou JUDr. L. R. L. S., proti žalovanému: **K. S. X. B., M.**, zastúpená advokátkou JUDr. N. B. AK, ul. B. K., **o zaplatenie 12 398,- EUR s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2008 č. k. 38 Cb 7/02-165, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2008 č. k. 38 Cb 7/02-165 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 11 312,-EUR spolu s 15% úrokom z omeškania ročne od 04. 11. 2001 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z istiny 11 312,-EUR od 04. 11. 2001 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s trovami konania 45 343,-Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia kúpnej ceny dodaného tovaru žalovanému vyúčtovaného faktúrou č. 3022/01/110 zo dňa 03. 10. 2001 v sume 11 312,-EUR a zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % z neuhradenej sumy, vyčíslenej ku dňu podania

návrhu vo výške 1 085,-EUR. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa mal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo dňa 24. 04. 2001 k uzavretiu zmluvy o výhradnom predaji (kúpno-predajnej zmluvy). Na základe tejto zmluvy si žalovaný objednal tovar v hodnote 11 312,-EUR. Žalobca dňa 03. 10. 2001 tovar dodal v zmysle platnej objednávky a v zmysle dodacích a obchodných podmienok v rámci uzavretej zmluvy a súčasne doručil žalovanému faktúru č. 3022/01/110 zo dňa 03. 10. 2001 na čiastku 11 312,-EUR na zaplatenie kúpnej ceny dodaného tovaru. Účastníci konania v zmluve o výhradnom predaji zo dňa 24. 04. 2001 okrem iného dohodli, že hodnota kreditu na nákup predmetu plnenia (t. j. nákup na faktúru so splatnosťou až po dodaní tovaru) nesmie prekročiť hranicu 25 000,-EUR. V prípade, že by ďalší odber tovaru prekročil uvedený limit, musia byť kupujúcim uhradené predchádzajúce odbery, aj keď ešte nenadobudli splatnosť (čl. IX odstavec prvý). Žalovaný zaslal objednávku č. KS-03/2001 zo dňa 09. 08. 2001 na 28 ks tesniacich límcov. Vzápätí 13. 08. 2001 žalovaný oznámil, aby žalobca ešte nezačal s výrobou s tým, že ešte nemajú podpísanú zmluvu so svojim zákazníkom a že sa to uskutoční do 1 až 2 dní. Avšak žalovaný upresnenie objednávky zaslal až 22. 08. 2001, čo je so 7 dňovým meškaním. Pričom množstvo znížil na 26 ks. Žalobca však požadovaný dodací termín nepotvrdil, nakoľko sám žalovaný nedodrжал termín záväznej objednávky. Automaticky termín plnenia vyplývajúci z predmetnej zmluvy na tento druh výrobku sa nevzťahoval (čl. II „Záväzok predávajúceho na základe tejto zmluvy sa vzťahuje len na rampy všetkých druhov a typov“). Dňa 17. 09. 2001 žalovaný oznámil, že 19. 09. 2001 prídu pre 2+10 ks tesniacich límcov (2 ks bezplatná náhrada za dodané límce v zlých rozmeroch) a aby žalobca pripravil dopredu doklady s tým, že presnú ŠPZ oznámia listom. V ten istý deň poslali ŠPZ vozidla X.. Dňa 19. 09. 2001 však žalovaný pristavil auto s inou ŠPZ vozidla X., z ktorého dôvodu všetky colné doklady (JCD, faktúra, dodací list ...) musel žalobca prepísať a znovu predmetný tovar prelievať čo spôsobilo nemalé náklady navyše, stratu času a problémy na colnici. Dňa 19. 09. 2001 dohodnutých 12 ks límcov žalovaný prevzal (potvrdený Packiiste Nr.: 21/01). Listom č. 658/01/1 zo dňa 21. 09. 2001 žalobca prvý krát oznámil termín plnenia, že nebude skorší ako 01. 10. 2001. Týmto listom zároveň oznámili, že z dôvodu zrušenia pôvodnej objednávky žalovaným iný termín nepotvrdil. Dňa 24. 09. 2001 žalobca upozornil žalovaného na skutočnosť, že ďalšou zásielkou bude prekročený dohodnutý kredit a je potrebné, aby predchádzajúca faktúra bola ešte pred nasledujúcou dodávkou pripísaná na účet žalobcu. Namiesto úhrady kupujúci začal dohadovať sa o samotnej realizácii úhrady, čím spochybnil reálnosť samotných úhrad. Listom č. 673/01/3 zo dňa 27. 09. 2001 bol zaslaný prehľad neuhradených faktúr, s dôrazom, že k 27. 09. 2001 dlhuje žalovaný sumu 19 809,25 EUR, ktorú žalobca žiadal uhradiť nasledujúci deň, nakoľko s dodávkou zvyšných 16 ks límcov, ktorá

predstavovala čiastku 11 312,-EUR by prekročil zmluvne dohodnutý kredit (25 000,-EUR) a teda v zmysle zmluvy bolo ich povinnosťou v tomto prípade predchádzajúci odber uhradiť. Peniaze však došli na účet až 05. 10. 2001, čo bolo rozhodujúcim pre zaslanie ďalšej zásielky. Dňa 01. 10. 2001 bolo aj zvyšných 16 ks límcov prevzatých zástupcom žalovaného (potvrdený Packiiste Nr.: 22/01). Žalovaný v lehote od 01. 10. 2001 porušil zmluvu o prekročení povoleného kreditu. Nakoľko je preukázateľné, že kompletnosť dodávky si dňa 01. 10. 2001 osobne preverili a potvrdili zástupcovia žalovaného a neskoršie reklamácie na kompletnosť dodávky nemohol žalobca uznať. Žalovaný súhlasil so skutočnosťou, že odber predmetných zvyšných kusov žalobca povolí až po vykonaní úhrady zvyšných 11 312,-EUR. Žalovaný úhradu vykonal, o čom zaslal aj doklad (prevodný príkaz) zo dňa 02. 10. 2001 ale v nasledujúcich dňoch uvedený prevodný príkaz v banke stornoval. K námietke žalovaného týkajúcej sa reklamácie súd poznamenáva, že tovar sa môže reklamovať až po úplnom uhradení predmetu plnenia (čl. VII odsek 1) ale žalobca sa napriek nezaplateniu tovaru reklamáciou zaoberal a v zákonnej lehote túto vybavil. Dňa 18. 09. 2006 žalovaný pohľadávku žalobcu na zaplatenie 12 305,-EUR uznal čo do výšky i do dôvodu za oprávnenú. Žalovaný si škodu v celkovej výške 39 315,-EUR uplatnil voči žalobcovi v liste zo dňa 30. 01. 2002 so splatnosťou do 01. 02. 2002 a zároveň uviedol, že došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávky žalobcu v sume 11 312,-EUR. Podľa názoru žalovaného pohľadávka žalobcu voči žalovanému podľa § 358 Obchodného zákonníka zanikla a preto navrhol žalobu zamietnuť. Z dokladov predložených súdu žalovaným má súd za to, že žalovaný v konaní nepreukázal porušenie povinností žalobcu v zmysle § 373 Obchodného zákonníka a nepreukázal hodnoverne výšku skutočnej škody ani výšku ušlého zisku. Súd má za to, že v danom prípade nešlo zo strany žalovaného o spôsobilú pohľadávku na započítanie.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a v spore úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia, celkove vo výške 45 343,-Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný zhodne s tvrdením žalobcu uvádza, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah založený uzavretím kúpnej zmluvy o dodávke tovaru podľa § 409 a nasl. Obchod. zák. a ide o záväzkový vzťah upravený Obchodným zákonníkom. Ďalej v odvolaní namietol, že súd prvého stupňa spochybnil, že jednostranným započítaním pohľadávka žalobcu zanikla, keď podľa vyčíslenia žalovaného v liste zo dňa 30. 01. 2002 zavinením žalobcu vznikla žalovanému škoda vo výške 39 315,-EUR. Uviedol, že žalobca v tomto obchodnom vzťahu postupoval v rozpore so zásadami poctivého obchodného

styku, keď nerešpektoval dohodnuté podmienky dodania tovaru, ani potom, ako bol opakovane upozornený na následky oneskorených a vadných dodávok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V danej veci ide o vzťah s medzinárodným prvkom a strany si v zmluve dohodli podriadenosť právneho vzťahu Obchodnému zákonníku SR a slovenskému súdu, preto správne súd prvého stupňa posudzoval právny vzťah v zmysle ust. § 409 a nasl. Obchod. zák.

V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že títo uzavreli rámcovú kúpnu zmluvu o kúpe a predaji výrobkov žalobcu zo dňa 24. 04. 2001. Dňa 22. 08. 2001 žalovaný navrhol uzavretie kúpnej zmluvy na 26 ks tesniacich límcov objednávkou zo dňa 09. 08. 2001 faxovanou dňa 22. 08. 2001 žalobcovi s dátumom dňa 22. 08. 2001, pečiatkou a podpisom zrejme zástupcu žalovaného s termínom dodávky do 4 týždňov a to tak, že 14 ks výrobkov do 2 týždňov od objednávky a 14 ks do 4 týždňov od objednávky (strana 2. objednávky zjavne nezodpovedá objednanému množstvu zo strany 1. objednávky). Žalobca ako predávajúci oznámil listom zo dňa 21. 09. 2001, že zostávajúce výrobky v počte 16 ks potvrdzuje v termíne k 01. 10. 2001. Ostatný obsah listu je k danej veci irelevantný, nakoľko nebolo v konaní preukázané prijatie objednávky výrobkov žalobcu žalovaným dňa 09. 08. 2001 s dohodnutým termínom dodávky, ani nebolo preukázané prijatie takejto objednávky a potvrdenie termínu dodania výrobkov predávajúcim. Prijatie návrhu – objednávky zo dňa 09. 08. 2001 na uzavretie kúpnej zmluvy zo strany predávajúceho nie je predložené v spise a žalobca na základe tohto návrhu (objednávky zo dňa 09. 08. 2001) ani žalovanému neplnil, preto kúpna zmluva medzi účastníkmi na základe návrhu zo dňa 09. 08. 2001 nevznikla. Obrana žalovaného, v tom smere, že žalobca nedodržel termín dodania výrobkov nie je dôvodná, nakoľko v zmysle uzavretej rámcovej zmluvy termín dodávky je upravený v čl. III a čl. IV. zmluvy, ktoré termíny žalobca neporušil, keď potvrdil termín dodávky tovaru na 01. 10. 2001 a iný potvrdený termín žalobca ani žalovaný nepreukázal. Tvrdenie žalovaného o iných termínoch dodávky (obsah jeho písomnej korešpondencie žalobcovi) bez preukázania dôvodnosti tohto tvrdenia dôkazom nepostačuje k záveru, že žalobca porušil zmluvné dojednanie a tak privodil žalovanému ujmu. Žalovaný nepreukázal porušenie povinnosti žalobcu, preto jeho uplatnený nárok na započítanie nebol dôvodný. Žalobca v konaní preukázal dodanie tovaru dňa 19. 09. 2001 v počte 12 ks (predložený packliste Nr. 21/01) a dňa 01.10.2001 v počte 16 ks (packliste Nr. 22/01) na základe

objednávky žalovaného zo dňa 22. 08. 2001, potvrdenej sčasti žalobcom na deň 01. 10. 2001 listom zo dňa 21. 09. 2001 a sčasti plnením dňa 19. 09. 2001 v počte 12 ks.

Odvolací súd zo správnych dôvodov súdu prvého stupňa a uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, trovy konania žalobcovi v odvolacom konaní nevznikli, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

P o u ě e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. apríla 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

